

con01 WETTEN VAN GOSSEN (VOOR DE LIEFHEDDER!)

Het **nut** van een goed is dat het kan voorzien in een behoefte.

Het **grensnut** van een goed is het extra nut dat consumptie van een extra eenheid van dat goed oplevert.

In de grensnuttheorie wordt op grond van twee wetmatigheden (**Wetten van Gossen**) de vraag naar goederen in verband gebracht met het nut dat consumenten aan goederen toekennen.

1 **Eerste Wet van Gossen:** Wet van het afnemend grensnut.

De ervaring leert dat het grensnut van een goed afneemt naarmate meer eenheden van dat goed voor behoeftebevrediging beschikbaar komen.

2 **Tweede Wet van Gossen:** Wet van de nivellering van het grensnut.

We veronderstellen dat de consument naar maximaal nut streeft en daarom zal het inkomen zo besteed worden dat het grensnut van de laatst uitgegeven geldeenheid in alle bestedingsrichtingen gelijk wordt.

In het **Schema van Menger** wordt gebruik gemaakt van de Wetten van Gossen.

In onderstaand (vereenvoudigd) voorbeeld gaan we uit van vijf behoeftecategorieën, die gerangschikt zijn naar afnemende belangrijkheid.

De getallen in de tabel stellen denkbeeldige nutseenheden voor (in werkelijkheid is nut niet meetbaar).

Voeding (I)	Huisvesting (II)	Kleding (III)	Schoeisel (IV)	Overig (V)
5				
4	4			
3	3	3		
2	2	2	2	
1	1	1	1	1
0	0	0	0	0

Hoe kan een consument die naar maximaal nut streeft, zijn inkomen optimaal besteden?

Stel dat een consument de beschikking heeft over zes inkomenseenheden (een inkomenseenheid is een bepaald bedrag in geld).

Hij zal zijn eerste inkomenseenheid uitgeven aan de meest dringende behoefte (voeding) en ervaart een nut van 5 nutseenheden. Zou hij de overige 5 inkomenseenheden ook aan voeding besteden, dan neemt zijn totale nut toe, maar relatief steeds minder.

Het grensnut van een goed neemt dus af naarmate meer eenheden van dat goed voor behoeftebevrediging beschikbaar komen (Eerste Wet van Gossen).

Als deze consument al zijn geld uitsluitend aan voeding zou uitgeven, dan zou hem dat een totaal nut van 15 nutseenheden opleveren ($5 + 4 + 3 + 2 + 1 + 0 = 15$).

Omdat de consument streeft naar maximaal nut, zal hij ook andere behoeften willen bevredigen.

Hij kiest dan als volgt: de eerste inkomenseenheid zal hij aan voeding uitgeven, de volgende twee aan voeding en huisvesting en de laatste drie aan voeding, huisvesting en kleding.

De consument geeft zijn laatste inkomenseenheden zo uit dat het grensnut per inkomenseenheid in alle bestedingsrichtingen even groot is (Tweede Wet van Gossen).

Zijn totale nut bedraagt dan 22 nutseenheden ($5 + 4 + 4 + 3 + 3 + 3 = 22$).